

Domstolens dom (femte avdelningen) av den 19 januari 2012 (begäran om förhandsavgörande från Finanzgericht Hamburg — Tyskland) — Suiker Unie GmbH — Zuckerfabrik Anklam mot Hauptzollamt Hamburg-Jonas

(Mål C-392/10) ⁽¹⁾

(Förordning (EG) nr 800/1999 — Artikel 15.1 och 15.3 — Jordbruksprodukter — System med exportbidrag — Differentierat exportbidrag — Villkor för beviljande — Import av produkten till det tredjeland som utgör destination för produkten — Betalning av importtull)

(2012/C 73/05)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Finanzgericht Hamburg

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Suiker Unie GmbH — Zuckerfabrik Anklam

Motpart: Hauptzollamt Hamburg-Jonas

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Finanzgericht Hamburg — Tolkning av artikel 15.1 och 15.3 i kommissionens förordning (EG) nr 800/1999 av den 15 april 1999 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter (EGT L 102, s. 11) och av artikel 24 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen (EGT L 302, s. 1; svensk specialutgåva, område 2, volym 16, s. 4) — Produkt som exporterats från en medlemsstat till ett tredjeland för att genomgå en väsentlig bearbetning i ett förfarande för aktiv förädling utan att underkastas importtull — Export av denna bearbetade produkt till ett annat tredjeland — Villkor för att erhålla differentierade bidrag — Fråga om huruvida det är nödvändigt att produkten övergått till fri omsättning i det tredjeland som är destinationsland med betalning av importtull

Domslut

Artikel 15.1 och 15.3 i kommissionens förordning (EG) nr 800/1999 av den 15 april 1999 om gemensamma tillämpningsföreskrifter för systemet med exportbidrag för jordbruksprodukter, i dess lydelse enligt kommissionens förordning (EG) nr 444/2003 av den 11 mars 2003, ska tolkas så, att det i denna artikel uppställda villkoret för att erhålla ett differentierat exportbidrag, nämligen att tullbehandlingen ska ha avslutats, inte är uppfyllt, när produkten i det tredjeland som är destinationsland, efter tullbehandling enligt förfarandet för aktiv förädling utan erläggande av importtull, har genomgått en "väsentlig bearbetning eller behandling" i den mening som avses i artikel 24 i rådets förordning (EEG) nr 2913/92 av den 12 oktober 1992 om inrättandet av en tullkodex för gemenskapen, och den produkt som framställts genom denna bearbetning eller behandling har exporterats till ett tredjeland.

⁽¹⁾ EUT C 288 av den 23.10.2010.

Domstolens dom (andra avdelningen) av den 26 januari 2012 (begäran om förhandsavgörande från Bundesarbeitsgericht — Tyskland) — Bianca Küçük mot Land Nordrhein-Westfalen

(Mål C-586/10) ⁽¹⁾

(Socialpolitik — Direktiv 1999/70/EG — Klausul 5.1 a i ramavtalet om visstidsarbete — Flera på varandra följande avtal om visstidsanställning — Objektiva grunder för förnyelse av sådana avtal — Nationell lagstiftning som tillåter att avtal om visstidsanställning används vid vikariat — Konstant eller återkommande behov av vikarier — Beaktande av samtliga omständigheter kring förnyelsen av flera på varandra följande avtal om visstidsanställning)

(2012/C 73/06)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesarbeitsgericht

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Bianca Küçük

Motpart: Land Nordrhein-Westfalen

Saken

Begäran om förhandsavgörande — Bundesarbeitsgericht — Tolkning av klausul 5.1 a i ramavtalet om visstidsarbete av den 18 mars 1999, vilket är bilagt rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete, undertecknat av EFS, UNICE och CEEP (EGT L 175, s. 43) — Nationell lagstiftningen enligt vilken ett tillfälligt vikariat för en arbetstagare är en objektiv grund som kan motivera tidsbegränsning av anställningsavtal — Begreppet "objektiva grunder" som kan motivera förnyelse av avtal om visstidsanställning

Domslut

Klausul 5.1 a i ramavtalet om visstidsarbete av den 18 mars 1999, vilket är bilagt rådets direktiv 1999/70/EG av den 28 juni 1999 om ramavtalet om visstidsarbete undertecknat av EFS, UNICE och CEEP, ska tolkas så, att ett tillfälligt behov av vikarier — enligt vad som föreskrivs i nationell lagstiftning, såsom den som är i fråga i det nationella målet — i princip kan utgöra en objektiv grund i den mening som avses i nämnda klausul. Den omständigheten att en arbetsgivare återkommande, eller till och med konstant, måste anställa tillfälliga vikarier och att detta behov av vikarier även skulle kunna tillgodoses genom tillsvidareanställning av arbetstagare innebär inte i sig att det saknas objektiva grunder i den mening som avses i klausul